Влада - Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України № 97 (1097) ♦ Вівторок, 30 травня 1995 року ♦ Ціна договірна

Шахтарі вимагають 190 трильйонів карбованців

Хто наступний у черзі до Євгена Марчука?

Учора до Києва прибула делегація представників профспілок робітників вугільної промисловості, незалежної профспілки Донбасу, профспілки інженерно-технічних працівників вугільної промисловості, регіональної Ради страйкових комітетів Донбасу і привезла звернення на ім'я Президента України Леоніда Кучми та в.о. Прем'єр-міністра Євгена Марчука. Серед головних вимог — створення стабілізаційного фонду паливно-енергетичного комплексу, що передбачено Законом про держбюджет на 1995 рік, але до цього часу не реалізовано, бюджетне забезпечення соціальної сфери (21,9 трильйона карбованців), ліквідація заборгованості за вугілля (16,8 трильйона — Міненерго, 14,7 трильйона — Мінпром, а загалом заборгованість становить 49 трильйонів карбованців). Тому шахтарі вимагають провести взаємозалік та надати кредити галузям-боржникам, щоб останні спрямовували їх на покриття заборгованості.

(Закінчення на 2-й стор.).

Президенти зустрінуться в Сочі

«Ми підписали лише ті документи, які відповідають інтересам України», — заявив українським журналістам Президент України Леонід Кучма на льотному полі Мінського аеропорту перед відбуттям до Києва після зустрічі глав держав і глав урядів країн СНД, що відбулася в білоруській столиці. Він підкреслив, що на цьому саміті намітився перелом у бік першочергового розв'язання економічних, а не політичних чи то військових питань.

Президент України повідомив, що в ході саміту він мав «дуже добру, досить довгу розмову» з Президентом Росії Борисом Єльциним. Президенти домовилися зустрітися 9 червня в Сочі, щоб остаточно вирішити долю Чорноморського флоту. «Необхідно вирішувати, бо навколо цього вже виникло багато спекуляцій», — сказав Леонід Кучма. Я переконаний, продовжував він, що Президент Росії не завжди знає точно про пропозиції України з цієї проблеми. «Військові ніколи не зможуть домовитися, треба, щоб домовилися політики, необхідно керуватися інтересами України і Росії»,— підкреслив глава Української держави.

Торкаючись питань митних відносин, Леонід Кучма наголосив, що він побоюється «не наламати дров зі знесенням прикордонних стовпів». Це тривалий процес, сказав він. Я завжди виступав і виступаю за інтеграцію, але з урахуванням інтересів кожної держави, підкреслив Леонід Кучма. Митний союз вимагає ідентичності законодавств. Нас також турбують сьогодні питання міграції, контрабанди. Ми збираємося й надалі активно провадити свою зовнішню політику, здійснювати зовнішньоекономічні зв'язки, заявив Президент України. Леонід Кучма повідомив також про те, що за домовленістю з Президентом Ісламом Карімовим він має намір відвідати найближчим часом Узбекистан.

Наступне засідання Ради глав держав і урядів країн СНД відбудеться 3 листопада в Сочі. Таке рішення прийнято на зустрічі лідерів співдружності в Мінську.

День Києва: був привід повеселитися ...

Нинішнього року День Києва пролунав якось по-особливому: масштабно, яскраво, гучно, з надривом. Народ ще раз продемонстрував своє вміння забуватись і веселитися.

Свято стартувало в суботу від Київської міської Ради. Тут відбувся урочистий ритуал підняття прапора Києва з гербом. І почалося...

Виставково-торгівельна феєрія бурхливим потоком з площі Богдана Хмельницького вилилася на Андріївський узвіз. На стінах будинків розгорнулася справжня картинна галерея — портрет, натюрморт, пейзаж, абстракція, постмодернізм, ньюфутуризм... На імпровізованих кам'яних прилавках розташувалася експозиція народної прикладної творчості: вишиванки, солом'яні капелюшки, постоли, кошики, шкіряна і плетена біжутерія, глиняний посуд... Під пекучим сонцем народні умільці мали вигляд гірший за свій товар. А покупці, певне, розімлівши і подобрішавши від задухи й пива, охоче розлучалися із вмістом своїх гаманців. Отож, всім було добре. Як то кажуть, хоч не пишно, так затишно.

(Закінчення на 8-й стор.).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША, Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Землетрус на Сахаліні

Прес-служба Міністерства з надзвичайних ситуацій Росії повідомляє: 27 травня о 17.03 за московським часом на острові Сахалін стався землетрус. Від стихії постраждали міста Охта і Нєфтєгорськ.

У Нєфтєгорську під руїнами будинків — близько 3 тисяч чоловік, повідомив віце-губернатор Сахалінської області В.Гуревич. На ранок у понеділок офіційно встановлено загибель трьохсот чоловік. Приблизно стільки ж госпіталізовано.

Щасливий білет дістався «Шахтареві»!

Однією з найцікавіших подій у програмі свята Дня Києва, безперечно, був фінальний матч розіграшу Кубка країни з футболу. Більш як сорок тисяч глядачів розмістилися в гігантській чаші Республіканського стадіону. Ті, хто прийшов, сподіваємося, залишилися задоволеними від побаченого й мали насолоду від радісної атмосфери, яка панувала на головній спортивній арені України.

На знімку: Кубок країни в руках капітана донецького «Шахтаря» Сергія Ященка.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Розповідь про кубковий фінал — на 8-й сторінці.

У номер

У новому Законі про вибори не повторити б старі помилки. І не зробити нових!

Днями відбулося засідання «круглого столу», організоване Програмою сприяння парламентові України та Асоціацією народних депутатів України попередніх скликань Верховної Ради. Предмет дискусії — Закон про вибори як проблема.

Що це проблема, виборці, безумовно, знають, бо минулого року перебували у стані перманентного виборчого процесу. А що ця проблема закладена у самому виборчому Законі, йшлося у доповіді голови Центрвиборчкому Івана Ємця, в якій узагальнено пропозиції щодо вдосконалення виборчого законодавства. Про, так би мовити, «технологію» закладення суперечностей в Закон «Про вибори народних депутатів України» йшлося у співдоповіді Анатолія Ткачука, колишнього депутата Верховної Ради України, котрий був одним з авторів проекту цього закону і аргументи якого щодо певних положень його колеги не сприйняли під час ухвалення документа. Врешті, це призвело до невиправданих труднощів під час формування парламенту. «Прецеденти виборчих процедур та їх урахування», — так визначив тему співдоповіді віце-президент Асоціації народних депутатів України попередніх скликань Верховної Ради Олександр Барабаш.

Колишні депутати, наголошуючи на суперечностях закону, наводячи приклади елементарного його нехтування, переконали учасників засідання в необхідності зробити висновки, що стали б у нагоді розробникам нового проекту закону про вибори народних депутатів України. Певною мірою вони враховані. Зробити такий висновок дає підстави інформація заступника голови Комісії з питань правової політики та судово-правової реформи Верховної Ради України Олександра Лавриновича про концепцію й деякі принципові положення новостворюваного проекту закону про вибори народних депутатів України, розробленого цією комісією. Однак і в ньому, на думку учасників «круглого столу», містяться деякі принципові й досить суттєві прорахунки. Йдеться, зокрема, про створення загальнонаціонального виборчого округу, де вибори відбуватимуться за партійними списками. На переконання учасників форуму, для кандидатів від партій слід створити регіональні виборчі округи. Для розв'язання цієї та інших проблем виборчого законодавства було запропоновано організувати парламентські слухання. Їх мета — зосередити увагу законодавців та різних політичних сил на проблемах, розв'язання яких в новому Законі про вибори приведе в парламент гідних представляти інтереси народу депутатів.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Не поспішаємо, але й не зволікаємо

«Ніхто не чекає Україну в НАТО, і вона не збирається туди бігти», — заявив журналістам у Львові, де відбувалися спільні україно-американські навчання «Щит миру-95», міністр оборони України В.Шмаров. «Ми не вживаємо радикальних заходів з переходу із одного стану до іншого. На сьогодні достатньо двосторонніх військового співробітництва, програми «Партнерство заради миру», миротворчих операцій. Це — кроки інтеграції, і вони, безперечно, дадуть результат», — наголосив він.

Парламентська хроніка

Ванько — на Канарські острови, а Марічка — до бабусі, якій не поспішають платити пенсію?

Денне засідання 26 травня

НАСАМКІНЕЦЬ сесійного тижня парламентарії, упереджаючи найнаболіліші питання своїх виборців, узялися дещо поправити ситуацію з організацією відпочинку дітей, зарплатою вчителів, пенсійним забезпеченням наших громадян.

І справді, питання про те, де нинішнього літа оздоровити дітей, для більшості міщан зовсім не риторичне. Процес збагачення купки громадян і зубожіння переважної їх більшості призвів до парадоксальної «дитячої» ситуації, коли Ванько-двійочник, син новоявлених мільярдерів, нахваляється майнути загоряти на Канарські острови, а Марійка-відмінниця може, у кращому разі, доїхати в село до бабусі, котрій уже який раз спізнюються виплатити жалюгідну пенсію.

Доповідаючи народним депутатам про проект постанови про організацію оздоровлення і відпочинку дітей та підлітків, член постійної Комісії з питань соціальної політики і праці Олександр Стоян стверджував, що сьогодні, однак, можна було б оздоровити кожного сьомого школяра, якщо... буде знайдено кошти. Автори проекту постанови запропонували взяти ці гроші трохи в уряду, дещицю з підприємств й організацій, а також «викрутитись» за рахунок того, щоб не оподатковувати путівки, відмінити щодо таборів відпочинку місцеві податки і збори, дозволити Нацбанкові видавати позички на ремонт цих дитячих закладів. Власне ж профспілка, яку також представляв О. Стоян, могла б взяти на себе харчування, лікування, фізкультурні заходи. І, як слід було очікувати, «розкошелитися» запропоновано батькам.

Але якщо школярів і вдасться частково оздоровити, відправивши до таборів відпочинку, то де влітку подітися бідним учителям, які хронічно не отримують платні? Про це та про інші фінансові проблеми йшлося на сесії під час обговорення питання щодо стану фінансування освіти в Україні. Для багатьох народних депутатів обговорення звелося до з'ясування найелементарнішого: чи підуть учителі у відпустки з відпускними виплатами? Але й на це запитання доповідач — представник виконавчої влади відповісти ствердно не зволив, хоча й не втрачав нагоди переконувати, що фінансове забезпечення освіти не є дискримінаційним. Його устами, як кажуть, та мед пити б.

З огляду на наболіле запитання: «Де взяти кошти?» — але цього разу вже для пенсіонерів — народні обранці вносили зміни й доповнення до деяких законодавчих актів щодо пенсійного забезпечення. Тут, за словами голови правління Пенсійного фонду України Віктора Тентюка, склалася також парадоксальна ситуація. Людина, скажімо, займалася індивідуальною трудовою діяльністю (або й взагалі байдики била), внесків до пенсійного фонду не сплачувала, а потім вимагає пенсії. Отож, скажімо, за 17 років їй, згідно з нинішніми законами, нараховували аж 30 тисяч карбованців штрафу і призначали щомісячну пенсію до ... 200 тисяч карбованців. Отака «справедливість» і господарська «розважливість» держави!

Пенсійний фонд запропонував ужорсточити цю систему, зокрема зробити адекватними штрафи за ухилення від сплати внесків до фонду, з чим парламент погодився.

Але якщо, попри деякі суперечки, народні обранці цього дня зійшлися з приводу «дитячого», «учительського» й «пенсіонерського» питань, ухваливши відповідні рішення, то проект закону про фінансово-промислові групи став каменем спотикання. Як і неважко було передбачити, це нашуміле, інакше не скажеш, питання за один присід вирішити не вдасться. До нього парламент повернеться на черговому сесійному засіданні.

Анатолій БЕНЬ.

ШАХТАРІ ВИМАГАЮТЬ...

(Початок на 1-й стор.).

Серед вимог шахтарів — збільшення капіталовкладень у вугільну промисловість на 44, 5 трильйона карбованців. До речі, як повідомив голова Комісії Верховної Ради з питань бюджету Микола Азаров, капітальні вкладення у вугільну промисловість порівняно з минулим роком скоротилися у 9 разів, а порівняно із 1995 — у 15 разів.

Крім того, шахтарі вимагають запровадити податок на завезення вугілля з-за кордону, виділити кошти на покриття збитків від втрати працездатності (28 трильйонів карбованців), виплатити заборгованість по зарплаті (за березень-квітень).

Щодо збільшення розмірів зарплати, то це питання також стоїть, але не на першому місці. До того ж напередодні учасники наради у Вуглегорську не підтримали пропозицію щодо збільшення зарплати у 3—3,5 раза. Загалом вимоги шахтарів потягнуть на 190 трильйонів карбованців, причому керівники делегації заявили, що перебуватимуть у Києві до того часу, поки не буде ухвалено позитивного рішення.

Чи потрібно було шахтарям їхати до Києва? Як зазначив перший заступник Міністра вугільної промисловості Дмитро Герасимчук, ця зустріч готувалася уже давно, а тому міністерство було б проти акції шахтарів. Але вони, очевидно, вирішили, що позитивне рішення можливе лише в результаті їхнього натиску. Зрозуміло, що вугільна промисловість у важкому стані і її потрібно рятувати, але виникає закономірне питання: «Хто наступний у черзі до Євгена Марчука?».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ЗАЯВА
депутатської групи Верховної Ради «Аграрники України»
Про розгляд на сесії звіту Генерального прокурора України

23 травня ц.р. народні депутати, всі радіослухачі й телеглядачі України мали можливість переконатися не лише в наявності мафії в нашій державі, а й у її величезному негативному впливі на державне життя.

Зусиллями фракції Народного Руху було вивчено дії щодо зриву засідання сесії Верховної Ради з метою недопущення прийняття принципової постанови зі звіту Генерального прокурора. Цю затію підтвердив запущений у телеефір 23 травня ц.р. по другій програмі державного телебачення УТ-2 о 22 годині (замість передбаченого програмою телезвіту) приватний фільм народного депутата члена Руху Ярослава Кендзьора, в якому грали ролі за сценарієм організаторів шоу В'ячеслава Чорновола, Леся Танюка, Владислава Дацюка, Григорія Омельченка та інших.

На жаль, статистами в цьому заздалегідь підготовленому дійстві стала певна частина народних депутатів, які не змогли одразу зорієнтуватися в галасі, організованому у сесійному залі Верховної Ради руйнівниками нашої держави з Народного Руху.

Депутатська група «Аграрники України» заявляє, що відтепер усім зрозуміло, що Генеральна прокуратура України під керівництвом Владислава Дацюка може стати інструментом покривання злочинності у нашій державі, масового порушення правопорядку. І якщо не буде замінено колегію Генеральної прокуратури на чолі з Дацюком, не можна очікувати поліпшення криміногенної ситуації в державі. Всі зусилля міліції, Служби безпеки, чесних працівників прокуратури при теперішньому керівництві Генеральної прокуратури будуть безплідні.

За дорученням народних депутатів членів групи «Аграрники України» Сергій ДОВГАНЬ.

Небезпека під прапором... безпеки

Що може призвести до втрати суверенітету

ЩЕ НА ПОЧАТКУ року на Міжнародній конференції з питань безпеки України був приголомшений доповіддю «Міжнародна та національна безпека і фінансово-промислові групи». Доповідь була коротка, за суттю не мала нічого спільного з науковими пошуками і з конференцією. Доповідач відверто в цьому зізнався і поінформував присутніх, що мав на меті провести презентацію нової установи — Інституту Росії та країн СНД.

Ця установа спрямовує свою діяльність на створення ФПГ й транснаціональних компаній (ТНК) задля використання російських капіталів в Україні. Молодий директор новоствореного інституту мав респектабельний вигляд, правильним пітерським «діалектом» російської мови переконував аудиторію, що тільки залучення російського капіталу може врятувати Україну. Його не знітив той факт, що торік інвестування в саму Росію зменшилися в 10 разів.

Громадську думку готували до введення фінансового «троянського коня» в Україну.

Та ще дивнішою була доповідь Л. Мошеса, представника Інституту Європи Російської Академії наук. Він повідомив, що через рік-півтора Росія втратить будь-яку зацікавленість до кооперації з Україною, що раніше Росія сприймала Україну як «молодшого брата», а зараз як «бідного родича». Молодшому братові, волієш чи ні, маєш допомагати, а від бідного родича відгороджуються дрібною подачкою, залишаючи його сам на сам з його проблемами. Тому, стверджував доповідач, єдина можливість, котру має Україна для того, щоб зацікавити Росію та залучити російський капітал, — це продаж російським бізнесменам українських підприємств та української землі на пільгових умовах.

Серед присутніх знайшлися й такі, хто сприйняв доповідь схвально. А темою ж конференції була... безпека України. Тож був змушений нагадати про це всім присутнім. Як і про те, що країна, 15—20 % фінансової системи якої знаходиться в руках іноземних держав, втрачає суверенітет (цей висновок зробив завдяки відповідним дослідженням вчений з Інституту США та Канади Російської Академії наук С. Медведков).

Як же узгоджуються заклики до створення ФПГ, ТНК, до дешевого розпродажу українських земель громадянам іншої країни із забезпеченням суверенності та державності України?

Це питання непокоїть депутатів ВР, і їхнім своєрідним протестом було накладення вето на Указ Президента України про ФПГ. Та чи зможуть народні депутати відстояти інтереси країни надалі? Адже тиск посилюватиметься.

Та ФПГ — лише один із шляхів проникнення в економіку України з метою її повного розкладу або, скоріше, створення умов для поглинання її і використання в інтересах іншої держави. До фінішу, тобто до втрати суверенітету, залишиться тільки провести якийсь референдум, як це було зроблено в Білорусі, щоб загнати до рубльового простору. Тож референдум — зброя серйозна. Він може бути й інструментом політичного шантажу. Ось уже кілька років Крим погрожує Києву провести референдум. І тоді, мовляв, прощавай, Україно, здрастуй, Росіє!

Больова точка вже дається взнаки. Україна за цілісність своєї держави за ціною не стоїть. Пішла серія указів Президента та постанов Кабінету міністрів про «дарування» заборгованості Севастополя держбюджету України (800 мільярдів карбованців), про надання Севастополю субсидій для розвитку інфраструктури (1,3 трильйона карбованців), про те, що всі податки, які мають бути стягнені в Криму, автономія витрачає на власні потреби, про надання кредиту сільському господарству Криму (2 із 18 трильйонів карбованців, що їх надають сільському господарству України). Складаються враження, що керівництво держави має тільки один клопіт, одне кохане дитя — Крим, в ім'я інтересів якого 24 області України мусять позатягувати паски. Бо Крим загрожує референдумом під підбадьорливі заклики російських політиків.

На цьому тлі немає нічого дивного і в тому, що Президент Росії Б. Єльцин знову дозволив собі удатися до «тактики затвору», заявивши, що не поїде до Києва підписувати Договір доти, поки українська сторона не погодиться на вигідний для Росії поділ Чорноморського флоту. А перед цим була заява щодо подвійного громадянства (цікаво, чому він не запроваджує його у власній країні?).

Тиск на Україну що з політичного, що з економічного боку є загрозою для безпеки нашої держави. Хто допоможе Україні в цей доленавчальний момент: Росія, Європа, США, МВФ? За ринкових умов сплачують за все. За надання такої допомоги — теж.

Геннадій ПАСТЕРНАК-ТАРАНУШЕНКО,
кандидат економічних наук.

ЗРОБИ СЬОГОДНІ ТЕ, ЩО МОЖЕШ ЗРОБИТИ

ЛЕОНІД КРАВЧУК ПРО ПОТОЧНИЙ МОМЕНТ

— Леоніде Макаровичу, як досвідчений політик, чого Ви чекаєте від Закону про владу і місцеве самоврядування? Яким може бути його коефіцієнт корисної чи некорисної дії?

— Чому Президент вніс проект цього Закону? У жовтні минулого року Президент зробив доповідь про основні напрями економічної політики. Верховна Рада схвалила це голосуванням. Думаю, якби після цього схвалення не почалися політичні ігри в парламенті, а була б реальна підтримка і невтручання Верховної Ради у виконавські функції, то Президент не поспішав би з внесенням проекту цього Закону. Хоч сам по собі цей законопроект не вирішує соціально-економічних, політичних і владних проблем, бо сьогодні відсутні воля і бажання всіх гілок влади діяти за узгодженою програмою. Та й сама програма непопулярна і суперечлива.

— Але, певно, і сама економічна програма мала бути розписана крок за кроком.

— Доповідь вийшла у світ як основні напрями, а засоби масової інформації іноді її подавали як програму.

Повернемось до Закону. Чи можна звинувачувати Президента в тому, що він вніс якийсь не такий проект Закону? По-перше, Президент має право законодавчої ініціативи і може вносити те, що він вважає за потрібне. По-друге, з точки зору процедури, Президент вчинив правильно. Він вніс конституційний Закон. Тобто, щоб його статті мали силу Конституції. Після цього почали знову «бігати по залу». Всім було зрозуміло, мабуть, і Президентові, що за Закон не проголосують конституційною більшістю. Це ж ясно з складу ВР, з програм, які проголосили фракції парламенту. Тобто з самого початку законопроект був «непрохідним». Для чого ж було його вносити? Гадаю, що тут переслідувалися політичні цілі.

— То, може, треба було постійно шукати можливості домовитися? З самого початку. [illegible] лінія Президента, а ось ваша. Не буде ні по-вашому, ні по-моєму, якщо кожний буде гнути своє. Але можна домовитись, пройшовши свою частину шляху до центру.

— Я мав зустріч з Президентом на початку зими. Ми якраз говорили про це. Я йому щиро сказав, що, на мою думку, ВР може проголосувати лише за одне — за виконавську вертикаль. А систему влади, повноважень і взаємодії всіх її гілок можна створити на основі Конституції. Але Президент поставив завдання: Законом навести владний порядок, розмежувати гілки влади, визначити повноваження і функції владних структур законом, а не конституційно. Повторюю, було ясно, що ВР конституційною більшістю (301 голос) закону не прийме. Замість того, щоб шукати альтернативу, ВР разом з командою Президента почала шукати шляхи «обходу» Регламенту і законотворчого процесу. Створили робочу групу, потім узгоджувальну комісію, яка навіть не має права законодавчої ініціативи. А треба було діяти за Регламентом: Президент вносить проект, він подається в основні, базові, як кажуть, комісії ВР. Вони роблять висновки і виносять проект на ВР, йде голосування. Тоді проголосували б «за» — добре, «проти» — теж ясна позиція ВР і позиція Президента.

На ці пошуки витрачено півроку, а на фініш вийшли знову ж таки з тією проблемою: щоб ввести Закон, треба голосувати конституційною більшістю. Куди їхали, туди й приїхали. Але за цей час сам парламент ще більше розділився на табори і посварився з Президентом.

Що ж тепер робити? Прийняли Закон про владу простою, не конституційною більшістю. А Конституцію ж змінити треба. Голосів для цього не вистачить. Тобто знову зайшли у глухий кут.

Знову почали «думати», як обійти схвалений порядок проходження законопроекту через ВР. Добалакалися до того, що, кажуть, мовляв, нинішня Конституція нелегітимна. Хоч всі її статті, норми проголосовані конституційною більшістю і вона підтримана Всеукраїнським референдумом 1 грудня 1991 року.

— Стільки зусиль пішло на роботу над цим Законом! Може, якби стільки часу приділили новій Конституції, то ми б її вже мали?

— Але для цього треба, щоб співголови Конституційної комісії, Президент і Голова ВР подали приклад злагодженої роботи. Щоб сіли разом і сказали собі: «Зроби сьогодні те, що можеш зробити, а що не можеш, перенеси на завтра». Так говорили стародавні греки.

— Історія, певно, вчить тільки тому, що вона нічому не вчить. Скільки вже потерпала Україна від внутрішнього неустрою...

— Я пригадав цікаву річ. 29 квітня 1918 року, в день державного перевороту, Центральна Рада встигла обрати Президентом Грушевського і схвалити Основний Закон Республіки. Який, до речі, було визнано в світі однією з демократичних і перспективних Конституцій. Але після перевороту до влади прийшов Скоропадський. З чого почав? Першим актом скасував Конституцію і запропонував Закони про тимчасовий державний устрій. І встановив режим влади, за яким гетьману належало право ухвалювати закони, призначати голову виконавчої влади, затверджувати весь склад уряду. Я не хотів би, щоб хтось тут шукав аналогії. Але помилок повторювати не треба. Замість того, щоб приймати Конституцію, ми півроку тупцюємо на місці і знову ж таки зайшли у глухий кут. З нього є два шляхи: законний, який вимагає зміни позицій сторін. І незаконний, який неминуче призведе до загострення конфлікту і в центрі, і на місцях. І поставить під загрозу нашу крихку молоду демократію.

Візьміть Конституційну угоду, про яку вже дискутують і в сесійному залі. З історії відомо, що Конституційні угоди приймалися в країнах тоді, коли не було Конституції. І вони діяли певний час — до схвалення Конституції. Але у нас є Конституція, і щоб її скасувати, потрібен 301 голос. А простою більшістю угода не зупинить Конституцію. А вже роздаються голоси, що треба, мовляв, керуватися доцільністю. Чи не революційною, бува? Чи доцільністю власною, чи народною? Як це мені не прикро говорити, але деякі депутати нелівого крила наголошують, що в ім'я вищих цілей можна йти нелегітимним шляхом. А на цьому грають ліві сили, вони кажуть, що ви ж самі пропонуєте нелегітимний шлях. А ми, мовляв, пропонуємо законний, схвалений ВР.

Вихід завжди має бути на шляху демократії і легітимності. Якщо ми стали на шлях будівництва правової держави, то не маємо права збочувати. Отже, треба працювати й жити зараз за тими законами, які є, вдосконалювати їх і приймати нові, потрібні для реформ. Не впадати в амбіції, не закликати до плебісцитів, які не будуть мати правової сили, це абсолютно зрозуміло, а дати Президентові виконавську вертикаль. Тут він на 100 відсотків правий, виконавської вертикалі у нього немає.

— Скільки ж можна експериментувати з владою? Запроваджувати представників Президента, відміняти, проводити загальні вибори голів Рад, знову шукати виконавську вертикаль. А економіка падає, падає...

— Падає не лише тому, що відсутня вертикаль. Є дуже складні причини, діють об'єктивні фактори. Але я звужу питання. Маємо активізувати роботу над новою Конституцією. Але для цього треба зупинити протистояння. Президентові дати виконавську вертикаль, а самим (ВР) працювати над новою Конституцією. А як прийняти нову Конституцію? По-перше, треба її інтенсивно доопрацювати. І домовитися про Конституційну асамблею. Вона розгляне, може й прийняти Конституцію. А якщо виникнуть складнощі, винесе на референдум. Або Конституцію, або її основні положення, про що я пишу в записці. А відповідно до Закону про Всеукраїнський референдум під час його проведення інші референдуми не проводяться. І інші питання, крім поставлених на Всеукраїнському референдумі, не мають сили. Закон так передбачає. Конституційна, державно-правова проблематика не входить до компетенції місцевих референдумів.

— Ідуть величезні політичні баталії. Звіт Генерального прокурора тільки підтвердив їх масштабність, їх глибину і підводні течії. А на цьому тлі падає економіка держави. Точиться боротьба, а держава навіть уряду не має, бо він у відставці, прем'єра немає, а є виконуючий обов'язки. Його давно вже слід призначити прем'єром і сформувати уряд. Бо як же питати з міністра, коли він почуває себе на валізах. То коли ж, на Вашу думку, займатися цими конкретними прагматичними питаннями? І тим самим, що зветься реформами. Я чую багато слів про реформи з різних уст, включаючи й нашого шановного Президента, але не бачу реальних конкретних кроків. Я не бачу того, що сказав Столипін: «Кожний крок реформи не повинен принаймні погіршувати життєвий рівень населення».

— Влади може бути дуже мало. Та коли є підтримка народу, то з цими меншими повноваженнями можна зробити втричі більше. Можна мати й надзвичайні владні повноваження, і уряд наш, до речі, мав такі повноваження, тобто зосередив у себе і виконавську, і законодавчу владу. А ефекту не було. Зараз треба внести кандидатуру прем'єра, затвердити його і сформувати уряд. Нехай працює. А щодо Генпрокуратури, то не потрібно її використовувати як «макогон» морального і політичного тиску, зосереджувати зусилля лише на «гучних справах», які за задумом повинні підкреслити непорочність нинішньої влади і «гріхопадіння» попередньої. Боротьба з корупцією — це комплексна, всеохоплююча проблема. Тут потрібні кошти, досвід, контроль і дотримання закону, оперативне внесення змін до кодексів.

— Ви добре знаєте кадровий, управлінський потенціал України. Як Ви вважаєте, досить у нас людей, здатних з користю для справи працювати в Кабінеті міністрів, прагматично налагоджувати економічне життя держави. Кажу про це з тривогою, бо у нас і досі немає, наприклад, концепції бюджетної політики, концепції податкової політики. Не сказано чітко і надовго, що залишається в розпорядженні районів, областей. Не сказано твердо, що ось такий відсоток від доходів або прибутку має стати податком. І не більше. За жодних умов. Бо й керівник державного підприємства, і приватного не мають певності. Тобто немає дуже багатьох визначальних речей. Чи здатні ми, нарешті, налагодити нормальну систематичну роботу, а з нею й поступ?

— Думаю, здатні. Тим більше, що все, про що зараз ведемо мову, про бюджетні концепції, про податкові проблеми і про валютні, про фінансово-кредитні, банківську систему — не є щось таке, чого інші країни не проходили. Значить, є досвід. А ми, зрештою, маємо достатньо спеціалістів, яких за старою звичкою ніхто не слухає. А треба чути і думати, прив'язувати до своєї економічної ситуації. Я хочу навести такий приклад. От, уявіть собі, летить лайнер «Боїнг-737», має автопілот, а «Ан-24», скажімо, на автопілоті не ходить. Для того, щоб лайнер ішов у автопілотному режимі, має бути в його комп'ютері все. Сила вітру, швидкість, вага літака... І для ринкової економіки має бути все потрібне, щоб працювали об'єктивні і суб'єктивні фактори. Що ми маємо сьогодні? Американська економіка йде на автопілоті, бо працює попит і пропозиція, гроші, курси, відпрацьовані закони. Я був на Нью-Йоркській біржі. Там діє прямий зв'язок з Президентом Америки. Якщо відбувається щось не те, негайно доповідають, і Президент може на якийсь час (до усунення негативних чинників) запроваджувати ручне управління. Час від часу.

Що ми маємо сьогодні в Україні? Ринки збуту? Приватну власність? Все нестале. Банківська система нова. Залежність зовнішньоекономічна страшенна. Тобто факторів автопілотної економіки немає. Маємо постійно допомагати реформам, становленню ринку саме ручним управлінням. А коли будуть ринкові механізми — відпустити економіку в автопілотне подорожування. Ми беремо досвід, скажімо, у США. Сьогоднішній. А давайте подивимося, що там було 100 — 200 років тому. З чого вони починали?

Не можна так, що корабель у морі або потоне або випливе. Це не просто корабель. На ньому 52 мільйони пасажирів. Є все, що потрібно, аби управляти. Але треба прив'язати до своїх умов, до ситуації.

— Хочу ще раз повернутися до теми Президент і Верховна Рада. Коли обирають Президента держави, виборці мають справу з 5 — 6 кандидатами. Певній частині людей жоден з них не імпонує. Потім вирізняються два найсильніших кандидати. Вибір ще більше звужується. Частину виборців не влаштовують обидва. Чимало людей голосують не за свого кандидата, а проти іншого і т.д. Така природа президентських виборів. Врешті-решт, вона дає всенародно обраного главу держави.

Вибори до Верховної Ради мають іншу природу. Вони за самою своєю суттю більше враховують політичні настрої і симпатії в регіонах, на місцях. І таким чином, парламент повніше відтворює суспільні настрої, стан суспільства. Звідси тільки один висновок: обидві ці сили, Президент і ВР, мають поважати одна одну і співпрацювати. Іншого не дано.

Зовсім нікуди не годиться, коли депутат з парламентської трибуни сперечається з Президентом, наче свариться з сусідом за межу (хоча й там бажано ретельно добирати слова). Хочеш критикувати, то критикуй фактами, а не лайкою. Виключно культурна критика може бути значно дошкульнішою. Так само й Президент має поважати парламент. Не кажу вже про працівників апарату Президента. Вони як громадяни і державні службовці просто зобов'язані поважати законодавчий орган. Інших до влади не слід і підпускати.

— Ви правильно кажете, Сергію Макаровичу. І я хочу додати тільки одне. Той, хто думає, що новий парламент буде кращим, — глибоко помиляється. До речі, мені дехто доводив, що нинішній парламент буде кращим за попередній. Правда, зараз так не думає.

В чому у нас біда? Одразу після виборів починається змагання: хто важливіший для суспільства — Президент чи парламент? Поки не позбавляться цього синдрому і депутати, і Президент, демократії не буде. Президент може якісь дії ВР зупинити, якщо вони загрожуватимуть чимось суспільству, економіці, політиці. І парламент має слухати і чути Президента. І навпаки. Парламент має служити противагою. То є нормальне демократичне суспільство.

— Можливо, Президенту і керівництву парламенту треба просто частіше зустрічатись і відверто за закритими дверима розмовляти?

— З цим я погоджуюсь. Якомога частіше. В тому числі й з керівниками фракцій і груп. Це непросто. Треба вміти слухати, вміти приймати рішення і не змінювати їх після того. То є культура, то є позиція людей, відповідальність за серйозні стосунки.

У нас як? Десь, здається, у вересні Кучма, Мороз і Масол підписали заяву про співпрацю. Це подавалося через засоби масової інформації як велике досягнення. І як те, що попереднє керівництво не вміло будувати стосунки, а нове вміє. Ну то Бог з ним, з попереднім. Співпрацюйте нам на радість. А що з того вийшло? Отож. Непроста то наука, співпраця в демократичній державі, але треба її опановувати. Бо альтернативою співпраці є, на жаль, боротьба, а заложник — народ.

— Останнє запитання, Леоніде Макаровичу. Попри все, чи є у Вас надія на конституційний, правовий, нормальний розвиток співпраці Президента і парламенту? А звідси і в усій державі?

— Президент знає, що на ВР можна виносити те, що вона прийме. Чуда не буває. Якщо виноситься і знають, що це не буде прийнято, то у мене виникає питання — для чого? Для того, щоб показати, що Президент — прогресивний, а ВР — консервативна? Від цього суспільству не легше. Скажімо, Президент знає, що нова Конституція Верховною Радою не буде прийнята. І Олександр Мороз це знає. Отже, не треба гратися. А обираємо Конституційну асамблею. Вона опрацьовує Конституцію, приймає або виносить на референдум. І розпускається. Асамблея — сторона, не зацікавлена у своїй владі. Вона робитиме Конституцію не для Президента, не для парламенту, а для України. Тобто, об'єктивно. А парламент і Президент — сторони зацікавлені. Тому й Закон про владу йде важко. Бо Президент хоче мати додаткові повноваження, а Верховна Рада не хоче їх надати, бо це знижує її статус. А йдеться ж про інтереси України.

Я був нещодавно у своєму виборчому окрузі. Люди казали: не знаємо, що там у вас робиться, таке враження, що б'єтеся за владу, а для кого ця влада — ви вже й забули. А ми ж, люди, давали вам цю владу. Що тут скажеш? Треба приймати нову Конституцію. Щоб і народ сказав своє слово. Тоді все, нова Конституція — нова влада. Іншого виходу немає. Є тільки нелегітимний. Не можна ж цинічно видати беззаконня за закон. Стоїть на трибуні доросла людина, вже сива чи геть лиса, а балакає, що світ не знаходив ще такого мудрого рішення, щоб обійти закон. Не можна цього робити! Скажи просто: я й сам знаю, що це неконституційно, але іншого виходу не бачу, і все! То я буду тебе поважати за те, що ти прийшов і кажеш мені правду. І настав час вже зупинитись у цих взаємних звинуваченнях з трибуни, в інтерв'ю і т.д.

І Голові Верховної Ради треба в цей складний час дуже зважено опрацьовувати питання, які виносяться на сесію. Будь-що не слід виносити такі, які загострюють ситуацію в залі. Потрібно, щоб Олександр Мороз склав повноваження голови Соцпартії. Коли б була така ситуація, що є правляча партія і вона має 250 голосів у ВР, тоді інша річ: бери на себе і на свою партію відповідальність за державу, за формування уряду, за суспільство. Коли цього немає — то не треба поєднувати функції Голови ВР і партії. І не можна Голові ВР очолювати колону на демонстрації, яка і по суті, і за формою є антидержавною. Окремим депутатам слід перестати ганьбити перш за все себе, ВР, Україну. Невідомо, якими законами і нормами вони керуються, коли приходять до ВР із депутатськими значками іншої держави, та навіть і не держави, бо УРСР не була державою. Що це таке?!! Я розумію, є ностальгія за минулим, є політичні погляди. То й носи якийсь умовний значок будь-якого кольору. А на лівому боці грудей — передбачений законом депутатський значок. Або виходить на трибуну і не говорить рідною мовою. Чи хизується тим, що в умовах демократії може вийти на демонстрацію і закликати до знищення власної держави. Де це можливо? А в нас виходить так, що депутат наче будує одну державу, а виступає за іншу. Та й між Президентом, виконавчою владою і ВР немає єдиного погляду на будівництво держави.

Вистояти треба. І пусті будуть слова будь-кого, якщо не припинимо протистояння, не зупинимо падіння економіки. Щоб люди бачили, що робляться якісь серйозні кроки, відкривається перспектива.

— Рузвельт у період кризи щотижня по радіо пояснював, що він протягом тижня зробив, які кроки і в ім'я чого. І що робитиме наступного тижня. Аналізував кожен крок. Люди вірили, гуртувались і здолали кризу.

— Так. Люди хочуть мати інформацію з перших рук. Особливо у період кризи. Що буде завтра? Бо коли заступник міністра встановлює ціни на газ або ще на щось, то завтра прийняти рішення може консультант чи референт. Хто ж керує державою?

На що я сподіваюсь? На розум і відповідальність. Всіх, хто причетний до керівництва державою. І тоді люди побачать, що «на горі» не між собою б'ються, а працюють для народу. Разом.

— Спасибі.

Інтерв'ю взяв
Сергій ПРАВДЕНКО.

Будьте здорові!

Літні канікули: і лікування, й відпочинок

ЗДОРОВ'Я дітей на Сумщині, як свідчить медична статистика, щороку дедалі погіршується. Нині майже половина малюків і підлітків вражена хронічними кедугами — переважно органів травлення, дихання, крові. Тож оздоровлення і відпочинок дітей в області завжди актуальна проблема.

— Переважна більшість наших школярів зможе підлікуватися, змістовно провести канікули у заміських санаторіях і таборах, — розповідає заступник голови облради народних депутатів Олександр Мартиненко. — З 31 дитячого містечка, які є в області, діятиме 25. Вартість путівки плюс дорога — понад 8 мільйонів карбованців, але батьки оплачуватимуть лише 10% цієї суми. Решту витрат беруть на себе обласний і районний бюджети, профспілки, органи соцстрахування. В усіх розрахунках базовою цифрою є 160 тис. карбованців. Саме стільки, як передбачається, коштуватиме в середньому щоденне харчування, медичне та культурне обслуговування однієї дитини. Чи не замало як на нинішні ціни? З цього приводу є спеціальне рішення облвиконкому, згідно з яким усі продукти до дитячих їдалень надходитимуть безпосередньо з підприємств-виробників, без торговельних надбавок.

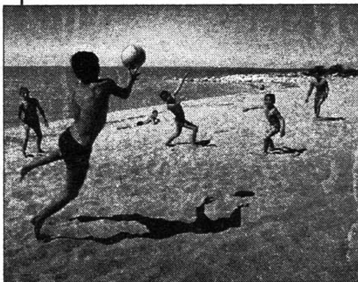
На особливому контролі відпочинок і оздоровлення дітей-сиріт (їх в області 1073), потерпілих внаслідок Чорнобильської катастрофи (2190 чоловік), а також тяжкохворих дітей. Останні пройдуть курс лікування на базі медичних закладів, які в літній період працюватимуть у режимі санаторіїв. Безкоштовні путівки отримають багатодітні та малозабезпечені сім'ї.

Цього літа на Сумщині працюватимуть більш як 500 таборів, діятимуть трудові об'єднання старшокласників, учням надаватиметься можливість індивідуального працевлаштування. Аби уникнути зайвих витрат, в області вирішили заборонити використання суспільних коштів на туристичні поїздки. Передбачається також фінансування путівок на відпочинок за межами Сумщини.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Фото Олексія КОЛОСОВА.

Торгівля

ЩО ПОЛЮБЛЯЮТЬ КИЯНИ

ЩОБ З'ЯСУВАТИ це, я не пішла до елітних, супердорогих кафе-барів і в державні магазини, де, як кажуть, ні цурки, ні ріски, а обійшла 50 офіційно зареєстрованих «торгових точок», а простіше — кіосків, лотків і розкладок. І ось що я з'ясувала.

За всього багатства вибору піц на Хрещатику зголоднілі кияни, як правило, надають перевагу «Hot dog» з пляшкою (банкою) холодного пива «Heineken» чи «Pepsi». На закуску непогано йдуть «Snikers» й «Twix». А щоб завершити трапезу, слід запалити цигарку. Частіше це або «President», або «L&M», а якщо грошей трохи більше, то «Camel» або «Marlboro».

Як це не дивно, але практично у всіх кіосках мені сказали, що основний покупець — дітлахи. Вони розкуповують «круглу радість» — «Chupa-Chups», обожнюють жувальні гумки «Bom & Bom», «Love is...» і з'їдають решту цукерок.

«Серйозний» покупець, як правило, зупиняє свій вибір на пляшці імпортного шампанського, або лікері «Amaretto», горілці «Absolutt», гіркому французькому шоколаду «Poulain», цигарках «More» (для жінок) і «Davidoff» або «Rothmans» (для чоловіків).

На жаль, рідко зустрічається продукція українських підприємств — улюблений всіма львівський і київський шоколад й цукерки, відомі тістечка столичного булочно-кондитерського комбінату, інші ласощі. По-перше, — пояснюють продавці «точок», — подібної продукції вони отримують мало. По-друге, тільки-но вона з'являється, її розкуповують одразу — адже коштує вона менше, ніж заморська.

Все ж таки, незважаючи на розмаїття асортименту продукції і попиту покупців, у відповідь на запитання: « Що полюбляють кияни?» — у 38 кіосках з 50 мене очікувала одна й та ж сама відповідь: «Все залежить від ціни». А якщо точніше, то купівельна спроможність киян і їх вибір залежать тільки від вмісту їхнього гаманця.

Оксана ГАЛЬЧЕНКО.

Резонанс

Салонна «липа» для ветеранів

ПІД ТАКОЮ назвою в нашій газеті (ГУ, № 57) було вміщено добірку матеріалів про серйозні недоліки торговельного обслуговування ветеранів війни, праці і Збройних Сил салонами-магазинами у Харкові, Херсоні та Києві. Перевірка, яку провели співробітники Державного комітету України у справах захисту прав споживачів за участю кореспондентів газети, засвідчила: у багатьох таких спеціалізованих магазинах грубо порушують правила торгівлі, обраховують покупців, приховують дефіцитні товари, а ветеранів «пригощають» продуктами, термін придатності яких давно минув. До того ж у цих так званих «пільгових» магазинах ціни нерідко значно вищі, ніж у державній та комерційній торгівлі. Редакція звертала увагу керівників місцевих органів влади на ці неподобства.

Як повідомив заступник голови виконкому Печерської районної Ради народних депутатів міста Києва К. Будник, виконком розглянув критичну публікацію в газеті і вжив ряд заходів, спрямованих на поліпшення обслуговування ветеранів. Посилено оперативний контроль за якістю товарів, за дотриманням асортиментного мінімуму, запроваджено обслуговування найменш забезпечених пільговиків за цінами без торговельної накрутки тощо. За допущені грубі порушення правил торгівлі у салоні-магазин і № 248 (про що йшлося в газеті) завідуючій магазином Л. Дурягіній оголошено догану, її позбавлено місячної премії і оштрафовано на 300 тисяч карбованців. З магазину також стягнено штраф в сумі 2208 тисяч карбованців.

Критичну кореспонденцію газети обговорено і в Херсонській обласній Раді та на спільній зустрічі голови облради В. Жолобова і голови міськради М. Уманського. В результаті вжитих заходів у квітні у салонах-магазинах Херсона були в продажу товари згідно з обов'язковим переліком, крім м'ясопродуктів, які через нестачу ресурсів завозилися один раз на три дні. Міськвиконком прийняв рішення про щомісячне здешевлення за рахунок місцевого бюджету набору продуктів для інвалідів війн і учасників бойових дій.

На жаль, редакція досі не дочекалася відповіді від голови Харківської міськради Є. Кушнарьова. Чи розсердилися пан голова за критику, чи нічого людям сказати?

Газета спільно зі співробітниками Державного комітету України у справах захисту прав споживачів і надалі триматиме діяльність спеціалізованих магазинів-салонів з обслуговування ветеранів під громадським контролем.

«Сексуальна революція»: моральний геноцид?

Гаряча тема

МИ З ВАМИ, а особливо наші діти, стали жертвами інтервенції, агресивної експансії масової культури Заходу, яка несе бездуховність, розбещеність, розтління, загрожуючи самому існуванню нашої нації, її генофонду. Щоб переконатися, чи не помиляюсь, вирішив звернутися до спеціалістів.

Звертаюся до соціолога, доктора соціології, завідувача кафедри суспільних наук Кіровоградського педінституту Юрія СУРМІНА:

— Чому посилення пропаганди сексу і порнографії дає негативні результати?

— Завжди у кожній країні офіційна пропаганда підтримує і пропагує сім'ю, — чую у відповідь. — Проти порнографії існують щільні законодавчі фільтри. Як тільки в країні починають говорити про порнографію, народжуваність падає.

Ми стали свідками розбещення підлітків і молоді. Дівчатка думають, дивлячись кіно- і телефільми, що все дозволено, і свідомо легковажать своїм майбутнім. Є випадки, коли підлітки дуже рано починають статеве життя, мають по 2 — 3 аборти. Звертаються до кого хочеш: самозваних гінекологів, знахарів, аби позбутися небажаної дитини. А потім втрачають можливість мати її в майбутньому.

У високорозвинених країнах Заходу докладають чимало зусиль, щоб захистити жінку від такої трагічної ситуації. Бо розуміють: коли немає генофонду, немає й нації. Складна ситуація склалася у Франції, де практично зникло «середнє покоління» внаслідок соціальних потрясінь у 70-х роках. Відбулося «постаріння» нації. Схаменулися, хоча й запізно. Така сама картина в Швеції, деяких інших країнах. Тепер на пропаганду порногр[illegible] сексу там накладено суворі обмеження.

В нашій області вже дещо робиться в цьому плані. Акушери-гінекологи проводять бесіди з дітьми «небезпечного віку», який знизився до 12 — 13 років (раніше вважали 16 — 18 років). У дитячому дошкільному закладі на Балашівці (район Кіровограда) педіатр Тамара Тернавська веде програму «Дитинка», створену Порфирієм Івановим. Плановано годинні передачі на місцевому телебаченні. Основи гігієнічного виховання школярів викладають в обласному інституті вдосконалення вчителів. Та й міністерства освіти і охорони здоров'я торік надіслали проспект «Концепції безперервної валеологічної освіти в Україні». Однак цього дуже й дуже замало. Потрібні заходи радикальніші, щоб врятувати наше майбутнє.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

ЦІНИ НА ОСНОВНІ ПРОДУКТИ ХАРЧУВАННЯ НА РИНКАХ УКРАЇНИ

Базарний день (28.05)	Яловичина	Свинина	Кури	Сало	Яйця (десяток)	Олія	Масло вершкове	Сметана	Сир жирний	Картопля	Часник	Морква	Цибуля	Яблука
Кіровоград	180—250	380—340	400—500	130	70	90	400	—	170—180	40—45	350—400	100	35	160—210
Одеса	250—330	350—400	300—500	110—120	50—65	110—130	450—500	250—300	80—120	35—45	230—250	80—100	60—80	150—200
Чернігів	230	350	320	180	70	—	480	160	150	20	180	—	80	180
Чернівці	190—220	220—350	350—380	100—110	50	110	400—420	100—110	50—60	25—30	190—200	30	50	120—150
Дніпропетровськ	300—350	450—500	700—1000	200—250	80—100	120	400—450	200—250	200	40—50	—	90—100	40—60	200—250
Київ, Лук'янівський ринок	300	350	300—350	140	70—80	140	500	200	150	50	—	40	—	200—250

На початку тижня

Ми і в Брюсселі сподіватимемося на зваженість Москви

Дехто вважає, що українське керівництво і, зокрема, Президент Леонід Кучма скоригував свій курс в бік Заходу, приділяючи менше уваги нашому великому східному сусіду та іншим членам СНД. Ще одним свідченням цьому називають майбутній візит Президента України до Брюсселя. Але ж нинішня українська зовнішня політика є справді прагматичною з огляду на постійні домагання Кремля щодо базування російського ЧФ, охорони якихось «зовнішніх кордонів СНД» і військового блокування.

Разом з тим Київ на рівні двосторонніх відносин активно співпрацює з усіма новими незалежними державами. А у відповідь бажаючим викрутити руки в бік фактичного відновлення СРСР — наголошує на пріоритетності власних інтересів. Саме небажання Москви вести діалог на рівні тісного партнерства (при потребі активної інтеграції України до європейських структур) створює картину прозахідної орієнтації адміністрації Кучми. Проте основна причина — шкала цінностей: державні інтереси...

Першого червня Леонід Кучма прибуде до бельгійської столиці на запрошення керівника Комісії Європейського Союзу Жака Сантера. Можна сподіватися, що до цього часу Рада Міністрів ЄС ухвалить укладення з нашою країною так званої тимчасової угоди з торгівлі. Розвиткові українсько-бельгійських взаємин будуть присвячені переговори Леоніда Кучми з Королем бельгійців Альбертом II. Український Президент відвідає штаб-квартири НАТО та Західноєвропейського союзу. І навіть в Брюсселі обговорюватимуться українсько-російські відносини, а Київ все сподіватиметься на зваженість і партнерство з Москвою...

Тарас ПЕТРІВ.

Індонезія — Україна: відкрити одне одного

НА ЗАПИТАННЯ «Голосу України» відповідає Надзвичайний і Повноважний Посол Індонезії в Україні пан Роні КУРНІАДІ.

— Пане посол, що, на вашу думку, головне у відносинах України та Індонезії?

— Коли Україна заявила про свою незалежність, Індонезія відразу визнала молоду державу. Народ нашої країни розуміє важливість хороших відносин з народом України. Ми ніколи не забудемо, що саме Україна була однією з перших країн, яка порушила питання про Індонезію в Раді Безпеки ще 1946 року, коли ми виборювали власну незалежність.

Нині український уряд шукає шляхи виходу з економічної кризи. Ми віримо, що важкі часи для вашої країни минуться.

Індонезія як країна, що розвивається, останнім часом досягла досить високого рівня в різних галузях господарства. Економічна політика і соціальна стабільність в нашій державі нині вельми привабливі для тривалого бізнесу та інвестицій. На четвертому році п'ятирічного плану розвитку наша економіка досягла досить високих показників.

Думаю, що Україна та Індонезія нині мають блискучу можливість відкрити одне для одного економічний потенціал. Посольство Індонезії головним завданням вважає налагодження конкретного співробітництва між нашими країнами. Для цього слід створювати правову базу, яка сприяла б виконанню угод. Найближчим часом розглядатимуться документи з економічного співробітництва, зокрема — про повітряне сполучення, уникнення подвійного оподаткування, про сприяння інвестиціям та їх захист.

Ми заохочуємо візити українських підприємців до Індонезії — адже це розширює можливості бізнесу, збагачує досвід обох сторін.

Переконаний, що в підприємливих людей України з'явиться спільний із індонезійськими підприємцями інтерес, причому в різноманітних галузях: виробництва тканин, одягу, взуття, меблів, фанери, добрив, сталі, а також щодо традиційно наших товарів —

кави, чаю, кокосового масла...

Останні кілька років Індонезія також вкладала кошти в модернізацію суднобудівної індустрії, виробництво морських і торговельних суден і двигунів включно, у широкий розвиток хімічних заводів.

Індонезійська авіаційна індустрія досягла помітного прогресу у виробництві вертольотів різних модифікацій.

Плідне співробітництво встановилося з українськими будівельниками: вже здійснюють договір щодо будівництва п'ятизіркового готелю в Одесі.

— Як ви вважаєте, яку роль Україна може відігравати в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні?

— Україна — європейська країна, яка має величезний потенціал людських, природних та індустріальних ресурсів. Тому в майбутньому вона поряд з іншими європейськими країнами може відігравати важливу роль у цьому регіоні.

Президент Леонід Кучма деякий час тому висловив думку, що для України дуже важливі стосунки із Заходом. Але я впевнений, що не менш важливий і розвиток відносин з іншими частинами світу, в тому числі з країнами Азіатсько-Тихоокеанського регіону включно. Для політиків це не такий уже й край землі.

Багато країн цієї частини планети традиційно підтримують відносини з багатьма іншими державами. Тому Індонезія вітає українську політику, спрямовану на розвиток відносин з нашим регіоном, а особливо співробітництво в економіці, культури, науковій і технічній сферах. Переконаний, що як одна з найрозвиненіших республік колишнього Союзу Україна може запропонувати нам свою технологічну допомогу.

— Чи зацікавлена Індонезія у співробітництві з Україною у військово-технічній галузі?

— Індонезія належить до країн АСЕАН (Асоціація Держав Південно-Східної Азії). Члени цієї організації не можуть розвивати військове співробітництво, проте в окремих випадках, коли, скажімо, це не створює військового альянсу з країною- партнером, воно можливе.

— Головні сходини вашої кар'єри?

— Як офіцер я служив у Швейцарії, Японії, Чехословаччині, Таїланді, Південному В'єтнамі, на Філіппінах й у Ватикані. А також мене було призначено одним з керівників правління АСЕАН — директором у європейських справах, секретарем головного правління у політичних справах.

— Ваші захоплення?

— Плавання й насолодження музикою...

Підготувала Наталя ПИСАНСЬКА.

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

За віконечком буде вікно

У Лондоні завершила роботу міжнародна конференція «Інвестиційне вікно в Україну», організована Інститутом Адама Сміта. Як беззастережний успіх розцінюють її результат учасники — численні представники британського бізнесу і головні дійові особи — урядова делегація України на чолі з в.о. Прем'єр-міністра України Євгеном Марчуком. Конференція в Лондоні ще раз засвідчила, що авторитет України як такої, що твердо стала на шлях реформ, зростає у світі.

● *Белград*

Українські миротворці — в заложниках

Військове командування боснійських сербів підтвердило, що в п'ятницю після авіаударів НАТО було затримано в Пале і «місцях нових можливих бомбардувань» військовослужбовців Сил ООН з різних країн. У повідомленні йдеться, що військовослужбовці Сил ООН тимчасово затримуються у Пале та окремих районах Сараєва з метою недопущення нових нальотів.

В Україні уважно стежать за небезпечним розвитком подій у Боснії та Герцеговині. Нехтування учасниками конфлікту вимог про припинення обстрілів зон безпеки ООН призвело до ракетно-бомбових ударів авіації НАТО по позиції боснійських сербів, йдеться в розповсюдженій заяві прес-центру Міністерства закордонних справ країни.

За даними командування Сил ООН, у Боснії і Герцеговині близько 150 «блакитних шоломів» блоковано боснійськими сербами на 9 складах важких озброєнь у районі Сараєва. В їх числі — 100 французів, 33 українці і 21 росіянин.

● *Грозний*

Діалог без миру

Переговори під егідою ОБСЄ з урегулювання ситуації в Чечні між представниками Чеченської Республіки і Росії було перервано на невизначений час. Співробітники місії ОБСЄ, які виступили посередниками на переговорах, і керівники територіального управління федеральних органів виконавчої влади в Чечні від коментарів відмовилися. Водночас У.Імаєв, який очолив делегацію Чеченської Республіки на цих переговорах, заявив, що російська сторона до діалогу не готова. Заступник голови комітету «національної злагоди» Л.Магомадов, який брав участь у переговорах, заявив, що перерва потрібна для проведення консультацій. Він підкреслив, що головним підсумком зустрічі є те, що діалог розпочався, і всі сторони згодні з тим, що війну слід припинити і розв'язати конфлікт політичними засобами.

На знімку: чеченські біженці.

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

Корабель пішов у мандри. Духовні

У ЧОРА в Києві закінчилася міжнародна конференція «Наука і культура між слов'янськими і німецькомовними світами як фактор оновлення Східної і Південно-Східної Європи. На честь Дмитра Чижевського».

Ініціаторами її проведення були Національна академія наук України, Київський лінгвістичний університет, Клагенфуртський університет, Гете-інститут в Києві, посольство Австрії в Україні.

Понад п'ятдесят політологів, істориків, економістів, філософів, мовознавців, культурологів з багатьох європейських країн, а також США і Канади взяли участь у семінарах і дискусіях. Академік Дмитро Затонський розглядає цю конференцію як перший крок у тривалій духовній мандрівці, яка об'єднає слов'янський і німецькомовний світи на шляху входження у європейський і світовий цивілізований простір.

На фото: (зліва направо) Надзвичайний і Повноважний Посол Федеративної Республіки Німеччина в Україні Александер Арно, директор Німецького культурного центру в Києві графиня Уте Баудіссін, академік НАН України Дмитро Затонський, Надзвичайний і Повноважний Посол Австрії в Україні Георг Вайс, які доклали чимало зусиль, щоб конференція відбулася.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Експрес-інтерв'ю

Про виправданий ризик

НА ЗАПИТАННЯ кореспондента «ГУ» Сергія ДАНИЛЕНКА про найбільшу проблему української економіки відповідає Уніго АРЕНСІБІА — директор київського представництва Іспанського інституту Східної Європи (ІСЄ), заснованого 1990 року при Мадридському університеті Камплутенсе.

Сьогодні ІСЄ — один з провідних європейських науково-дослідних центрів з вивчення соціально- політичних та економічних процесів у країнах Центральної та Східної Європи. В липні 1993 року представництво інституту відкрито в Україні.

— Інтерес до макроекономічних перетворень у нових незалежних державах привів мене до Києва. Ця тема мене зацікавила ще під час навчання в Мадридському університеті, тому не міг не скористатися нагодою вивчити її зсередини. Не хотів би давати поради, як діяти українському урядові, але, безперечно, сьогодні окреслюються чіткі ринкові перспективи української економіки. Про це свідчать кредити, надані вашій державі впливовими міжнародними організаціями. Зауважу, в Україні ще недостатньозаконодавчих гарантій для захисту іноземних інвестицій, що стримує надходження приватного капіталу. Саме це застережує багатьох іспанських підприємців від українського ринку. Ризик у бізнесі має бути виправданим.

Сергій СТАРЦЕВ, ІТАР-ТАРС (із Рима)

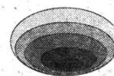
ЗАГИБЕЛЬ ДИКТАТОРА

ХТО ВБИВ Беніто Муссоліні? Це непросте запитання закономірно виникає сьогодні, рівно через 50 років після безславної загибелі фашистського диктатора 28 квітня 1945 року поблизу міста Донго.

Новий варіант відповіді на нього дає відомий італійський історик Ренцо Де Феліче в останньому томі фундаментальної біографії дуче, який має вийти в світ у жовтні. За свідченням римської газети «Темпо», вчений отримав на руки документи, які спростовують «канонічну» версію розстрілу дуче. Нагадаємо, що, згідно з цією версією, Муссоліні був страчений «полковником Валеріо» — партизанським командиром Вальтером Аудізіо — за вироком Комітету національного визволення Північної Італії.

Р. Де Феліче вважає, що людиною, яка перервала життя диктатора автоматною чергою, був Альдо Лампреді, один з найближчих соратників майбутнього генсека Італійської компартії Луїджі Лонго. Історик стверджує, що тодішні керівники ІКП вирішили покласти роль виконувача вироку на «полковника Валеріо», щоб відвести тінь вбивства від А. Лампреді, якого готували для відповідальної партійної роботи. Дійсно, незабаром після закінчення війни він став головою Контрольної комісії ІКП.

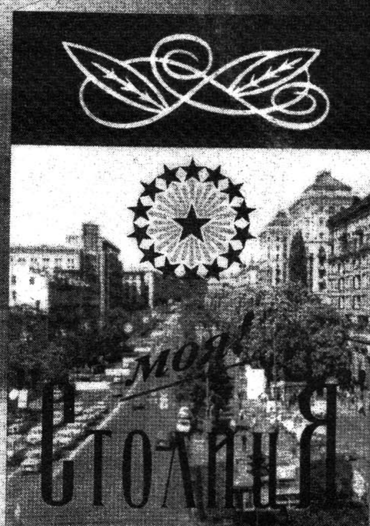
На думку Р. Де Феліче, рішення про розстріл Муссоліні було прийнято керівництвом ІКП, яке хотіло поставити Комітет національного визволення Північної Італії перед здійсненим фактом. Історик стверджує, що таким чином італійські комуністи вирішили попередити можливість передачі дуче до рук англо-американських союзників.

REEMTSMA UKRAINE

реализует сигареты собственного производства

Киев – (044) 462–0382, 244–3801 **Черкассы** – (0472) 47–1005, 47–9356
Одесса – (0482) 26–8992 **Харьков** – (0572) 30–5243 **Хмельницкий** (0382) 14–5589

Вниманию руководителей фирм и организаций!

КБ“ПРИВАТБАНК” предлагает

наряду с традиционными видами услуг — новые формы размещения временно свободных средств предприятий.

К Вашим услугам:

ДИЛИНГОВЫЙ ДЕПОЗИТНЫЙ СЧЕТ – позволяет использовать колебания курса "мягких" и "твердых" валют для получения дохода.

ОБЛИГАЦИИ ГОСУДАРСТВЕННОГО ЗАЙМА 1995 г. –
– гарантия своевременного возврата Ваших средств;
– льготное налогообложение;
– стабильный доход.

КБ "ПРИВАТБАНК" осуществляет ежедневные котировки облигаций.

ДЕПОЗИТНЫЙ СЧЕТ – размещение средств на любые сроки на приемлемых для Вас условиях.

Контактные телефоны в Днепропетровске: (0562) 78-11-24, 67-11-23, 78-22-79.

ПРИВАТБАНК
КОММЕРЧЕСКИЙ БАНК

Фолгат

Спільне українсько-німецьке підприємство **Authorized Dealer**

Німецький стандарт якості !

486DX2-66 VLB, 4MB RAM, 420 MB HDD, SVGA 1 MB , 1024x768 0.28 LR, NI	$1128
486DX2-80 VLB, 4MB RAM, 420 MB HDD, SVGA 1 MB , 1024x768 0.28 LR, NI	$1156
Pentium-75 PCI, 8MB RAM, 540 MB HDD, SVGA 1 MB, 1024x768 0.28 LR, NI	$1999

Star LC-24-30 Color	$289	EPSON LX-100	$179
Star LC-15	$297	EPSON LX-1050+	$315
Star SJ-144 Color	$329	EPSON FX-1170	497
Star WinType 4000 Laser	$597	EPSON FX-870	$465
HP DeskJet 540	$379	EPSON LQ-100	$220
HP DeskJet 560 Color	$690	EPSON LQ-1070+	$584
HP LaserJet 4L	$744	EPSON EPL-5200 Laser	$790

А також інші принтери, сканери, комплектуючі, Multi Media
Київ, вул. Червоноармійська 57.3 тел/факс (044)227-51-43, 220-13-96

Автомобильная фирма «Мир»

реализует автомобили (грузовые и легковые)

за карбованцы по безналичному расчету со склада в г. Харькове:

ВАЗ	21213 — «Тайга»	УАЗ	31512 — брезент. верх
	2107		31514 — металлич. верх, люкс
	21061		2206 — пассажирский
	21043		3962 — санитарный
	21093		3303 — бортовой
	21083	КамАЗ	53212 — 10 т тент
	21099		5320 — 8 т тент
ГАЗ	31029 «Волга»		55111 — самосвал
	31029 — 51 компл. люкс		5410 — седельный тягач
	31029 — 50 компл. люкс		55102 — самосвал «Колхозник»
	3302 «Газель» — 1,5 т (тент)	и другие модели (всего 36 моделей).	

и другие модели (в т. ч. грузовые)
«Москвич» 2141
ИЖ 2715 «Пирожок»

А также МАЗы, ЗИЛы, автокраны — всех модификаций.

Цены невысокие. При оптовой покупке скидки.
Все автомобили имеются в наличии.

Звонить по тел.: 8 (0572) 304-587, 304-379 с 8 до 17 час.
Тел./факс 430-471 круглосуточно.

У номер

● *Одеса*

«Дунайська весна»

Популярний фестиваль мистецтв «Дунайська весна» відбувся в Ізмаїлі вже в 26-й раз.

Проте вперше — в статусі міжнародного. На концертних майданчиках міста й арені Центрального стадіону водників виступили відомі майстри естради України, Росії, Білорусі, Болгарії, Румунії, а поряд з ними — численні самодіяльні колективи й артисти багатонаціональної Бессарабії. «Дунайська весна» покликала на свої концерти тисячі ізмаїльчан, мешканців з інших міст і сіл Придунав'я.

● *Кіровоград*

Вимагали роботи і хліба

Близько сотні чоловік зібралися біля приміщення облради з вимогами допомогти їхньому підприємству вийти з критичної ситуації, аби заробити на хліб. Це були доведені до відчаю трудівники Кіровоградського ливарного заводу.

Ось уже кілька місяців їхнє підприємство стоїть, не одержує зарплати.

Оскільки відповідь облради не задовольнила, пішли до міськради. Там пообіцяли виділити безпроцентний кредит в 1,5–2 мільярди карбованців, але більше дати не можуть. Пікетуючі збираються до Києва.

● *Крим*

Дружні контакти моряків України і США

Як повідомив прес-центр ВМС України, згідно з програмою військових і оборонних контактів між міністерствами оборони України і США комендант корпусу морської піхоти США запросив делегацію морської піхоти Військово-Морських Сил України відвідати Школу підготовки старшинського складу корпусу морської піхоти США (Північна Кароліна). Українські моряки перебуватимуть у цій школі з 29 травня по 2 червня ц.р. Вони ознайомляться з системою підготовки молодшого командного складу.

Згодом військово-морські відомства наших країн проведуть семінар із військово-морського права в Одесі. Ініціатором його проведення виступила військово-морська школа США (м. Ньюпорт). А наприкінці липня — початку серпня морські піхотинці України та США проведуть спільні вчення.

● *Чернігів*

Вшанували по-козацькому

У колишній гетьманській столиці Батурині минулої неділі відбулося святкування 400-річного ювілею Богдана Хмельницького. З цієї нагоди історики, дослідники з Києва, Чернігова провели у Будинку культури наукову конференцію. А потім у парку Кочубеїв господарювало козацьке свято — звітували фольклорні колективи, свою майстерність їзди на конях продемонстрували батуринські козаки на чолі з Михайлом Желіховським, головою сільгосппідприємства.

● *Миколаїв*

Навігація: краще пізніш, аніж ніколи

Після того, як голова Миколаївської обласної Ради народних депутатів Анатолій Кінах видав спеціальне розпорядження, відновлено, хоча й з деяким запізненням, рух пасажирських річкових суден в басейні Південного Бугу.

Затримку початку навігації було спричинено передусім тим, що державні органи заборгували річковикам чимало коштів за перевезення пільгових пасажирів, а в результаті — скрутне фінансове становище. В рахунок часткового відшкодування державного боргу з позабюджетного фонду облради акціонерному товариству «Миколаївський річковий порт» виділено кошти для придбання дизельного палива — тож сезон пасажирських перевезень, нарешті, відкрито.

ДЕНЬ КИЄВА: БУВ ПРИВІД ПОВЕСЕЛИТИСЯ...

(Початок на 1-й стор.).

То вгору, то вниз снували гарно вбрані і прикрашені, із предметами, що дзвеніли й деренчали в руках і зубах, лицедії, «лякаючи» мирно гуляючий натовп. У дворах і затишних містечках Андріївського узвозу тусувалися неформали і творча інтелігенція. Тут знайшли свою аудиторію різнокаліберних і різноманітних талантів музичні групи і групки. Самодіяльність розбавляв професіоналізм акторів подільських театрів.

Не знаю, чому, але все це масове феєричне дійство нагадувало бенкет під час чуми. Безперечно, свято було організовано «на рівні», проте на обличчях людей не було знаку радощів. Втома, нестяма, штучність веселощів... А може, просто здалося?..

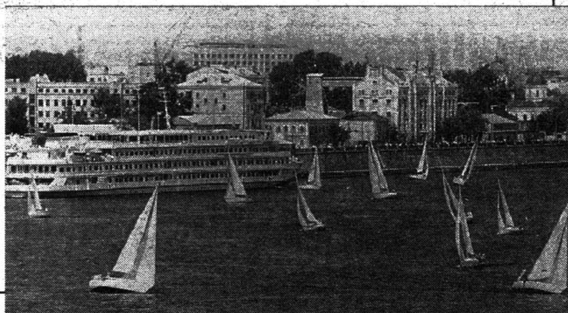
Спала спека. Вляглася курява. Сіло сонце. Недільного вечора всім учасникам акції «Великий двірник», головну ідею якої було запозичено в Джоани Стінгрей (пам'ятаєте: «Не треба смітити! Так?»), подарували великий рок-концерт на території Києво-Могилянської академії. Найактивніші «двірники», які прибрали до блиску Замкову гору на Подолі, отримували спеціальне тавро на долоню, яке й було перепусткою на рок-акцію.

А на Хрещатику народ чекав на салют. Проте так і не дочекався...Та однак День столиці пройшов вдало: у дусі колективізму, чуття товариської підтримки, у спробі загального відпочинку та розваг. Саме цього нам останнім часом так бракує...

Ольга ВАУЛІНА.

Щасливий білет дістався «Шахтареві»!

Спорт

«Шахтар» (Донецьк) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 8:7 (0:1, 1:0, додатковий час — 0:0, післяматчеві пенальті — 7:6).

0:1 Захаров, 23; 1:1 Петров, 78. Пенальті забили: Петров, Матвєєв, Кривенцов, Бабій, Орбу, Леонов, Коваль; Скрипник, Багмут, Дірявка, Полунін, Ковалець, Горілий; не забив — Фінкель.

«Шахтар»: Шутков, Леонов, Коваль, Ященко, Попов (Петров, 39), Онопко (Воскобойник, 11), Орбу, Мартюк (Бабій, 100), Ателькін (Ковальов, 89), Кривенцов, Матвєєв.

«Дніпро»: Медін (Сирота, 119), Топчієв (Дірявка, 88), Яковенко, Горілий, Багмут, Полунін, Захаров (Юдін, 25), Скрипник, Паляниця (Фінкель, 97), Ковалець, Шаран (Москвін, 77).

Попереджено Топчієва, Шуткова, Орбу, Мартюка.

Судді: Дердо (Іллічівськ), Шебек (Київ), Горожанкін (Кіровоград).

Фінальний матч Кубка країни. 28 травня. Київ. Республіканський стадіон. 28 градусів. 42.500 глядачів.

Донеччани і дніпропетровці за часів Союзу володіли Кубком країни, що припинила існування. А от до фіналу в розіграші українського призу фіналу вони дісталися вперше. Нагадаю, що двічі кубкову вершину підкорював одеський «Чорноморець» і раз київське «Динамо».

Зрозуміло, що обидва суперники плекали надію на перемогу, котра відкривала шлях до європейського Кубка кубків.

Більшість ігрового часу (основного) ініціативою володіли футболісти «Дніпра». Ведучи гостроатакуючу, комбінаційну гру, вони досить швидко забили гол. Слід відзначити, що блискуче соло виконав Захаров, який обвів кількох суперників і замість передачі на партнерів (цього, мабуть, найбільше чекали захисники донеччан) гострим кинджальним ударом низом поклав м'яч під праву штангу.

На жаль, цей визнаний боєць уже незабаром змушений був через травму залишити поле. Зазнали втрат і гірники. Їхній захисник Онопко ще раніше, ніж Захаров, пошкутильгав до лави запасних.

У першому і на початку другого тайму «Дніпро» мав ще кілька реальних нагод збільшити перевагу. Близькими до успіху були Топчієв, Ковалець, Юдін, Паляниця. А особливо Шаран, який влучив у штангу, але Паляниця не встиг на добивання.

Утім, що я все про «Дніпро» та про «Дніпро»? Адже в підсумку переможцем виявився його суперник, який, безперечно, заслуговує на похвалу і слова вітання.

«Шахтар» досить успішно захищався, чому великою мірою сприяли упевнені дії його воротаря Шуткова. Тактика гри від оборони, яку обрав наставник гірників Володимир Сальков, повністю себе виправдала. Хоча могло все так і закінчитися — мінімальною перемогою «Дніпра», бо основний час наближався до завершення. Здавалося, ніщо не віщувало дніпрянам небезпеки. Їхні суперники вкинули аут. М'яч потрапив до Петрова, а той сильно пробив. Медін, між іншим, вірно зреагував на удар. Але стався рикошет і — 1:1.

Цей рахунок не змінився до завершення основного часу. Не вдалося схилити шальки терезів нікому й у додаткові 30 хвилин. Довелося вдатися до післяматчевих пенальті — своєрідної лотереї. Щасливий білет витяг «Шахтар».

Після того, як президент ФФУ Віктор Банников вручив переможцям срібний Кубок, мені вдалося поговорити з кількома учасниками тих подій.

Володимир Сальков:

— Щасливий, немає слів. Але зізнаюся, що в перемогу повірив лише тоді, коли Сашко Коваль забив наш останній пенальті. Постараємося гідно завершити й національний чемпіонат. Однак уже тепер почнемо підготовку до виступів у турнірі Кубка кубків.

Геннадій Орбу, півзахисник «Шахтаря» і національної збірної:

— Гадаю, що ми зробили чудовий подарунок і собі, і нашим палким прихильникам. Бачите, як багато їх приїхало до Києва. У нас із ними сьогодні спільне свято.

Бернд Штанге:

— Гра була нашою. Сподіваюся, ніхто цього не заперечить. А от результат — на користь суперника. Ми — не перші і не останні жертви обставин в історії футболу. Отож, наберімося мужності і постараймося якомога швидше пережити цю невдачу. Колектив у нас помітний. У нього, як на мене, хороші перспективи. Дзвінкі перемоги у «Дніпра», переконаний, обов'язково ще будуть.

Андрій Полунін, капітан «Дніпра»:

— І тепер ніяк не втямлю, як оце ми примудрилися за такої величезної переваги поступитися. У суперника фактично не було жодного моменту, бо м'яч влетів у наші ворота після рикошету. Але це футбол. Повезло сьогодні не нам.

— Склалося враження, що Фінкель не хотів бити пенальті...

— Так, Борис ішов до одинадцятиметрової позначки, мов на плаху. Але змушений був, бо всі інші теж боялися.

— А чи виправдала себе заміна воротаря! Адже Сирота, не торкнувшись м'яча, одразу вийшов на серію пенальті.

— Як на мене, краще, щоб стояв Медін. Він провів усю гру, причому досить упевнено. Слава Сирота — хороший воротар, надійний. Але ж він навіть розігрітися не встиг.

Пристрасті, пов'язані з фіналом Кубка, поступово вляжуться. А ми, вітаючи донецький «Шахтар» з перемогою, зичимо йому успіхів, особливо на євроарені. Вони конче необхідні і клубові, і особливо молодому незалежному футболові України!

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 523352.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311097.